

RESTITUIRI

La 21 decembrie 1991 s-au împlinit 25 de ani de la

moartea dramaturgului Mihail Sorbul, a cărui operă a intrat, în ultima vreme, într-un nefiresc con de umbră. Cum nu toate piesele sale sînt cunoscute, unele continuînd să rămînă ne jucate și chiar needitate, publicăm o fișă bibliografică a creației sale, pusă la dispoziție de d-na Sorbul.

Scrisă Jucată

EROII NOȘTRI	1906	—
ÎNVIERE	1909	—
LETOPISEȚI	1908	1919 (Teatrul Național din București)
DOUA CREDINȚE	1909	—
BARONUL	1909	—
DURNOAIA	1909	—
PRAZNICUL CALICILOR	1909	1916
SĂRACUL POPĂ	1912	1912 (Teatrul Național din Craiova)
POVESTE STUDENȚEASCĂ (Poveste banală)	1913	1913 (Teatrul Comedia din București)
PATIMA ROȘIE	1916	3 martie 1916 (Teatrul Național din București)
DEZERTORUL	1917	21 octombrie 1917 (Teatrul Național din Iași)
		23 decembrie 1918 (Teatrul Național din București)
RĂZBUNAREA	1918	27 iunie 1918 (Teatrul Național din București)
PRĂPASTIA	1920	26 aprilie 1920 (Teatrul Național din București)
A DOUA TINEREȚE	1922	20 martie 1922 (Teatrul Național din București)

Scrisă Jucată

CORIOLAN SECUNDUS	1927	24 octombrie 1928 (Teatrul Național din București)
DRACUL	1932	29 februarie 1932 (Teatrul Național din București)
FERICIREA	1938	—
CARTEA DE VISE (inedită)	1941	—
AMERICA (inedită)	1961	—

Piese radiofonice

ACTORUL DIN HAMLET	1909	—
AUTOMOBILUL ALB	1909	—

Dramatizări

NEAMUL	1922	—
ȘOIMĂREȘTILOR		
DON QUIJOTE DELLA MANCHA	1924	24 octombrie 1924 (Teatrul Național din București)
ION	1932	5 decembrie 1932 (Teatrul Național din București)

Romane

O IUBEȘTI?	1931	—
	1933	
MÎNGĂIERILE PANTE-REI ADEVĂRUL ȘI NUMAI ADEVĂRUL	1934	
	1936	

Nuvele

GLASUL NEVESTI-MI	1938
MEETING	1945

COUPE

«MONȘTRII SACRI»

Mai întii de toate trebuie salutată existența Casei de presă și editură «Rampa și ecranul» care-și permite, în preambulul anunțatelor studii de specialitate, tipărirea a două foi de tip magazin: «Monitor» și «Monștrii sacri».

Periodicitatea este greu de apreciat, la redacție au sosit, la sfîrșitul lunii octombrie 1991, trei exemplare fără dată, dar toțiși... datate. Cum însă majoritatea materialelor sînt preluate din publicații străine încă sporadic accesibile publicului larg, inactualitatea devine flagrantă doar în cazul rarelor «accente» autohtone, mai mult sau mai puțin pamfletare.

Sigur, își păstrează mereu interesul considerațiile unor personalități ca Soljenitin

sau Glucksmann, reunite sub genericul «Lumea ca teatru», interesează panoramele asupra fenomenului teatral universal, la fel ca și picanterile de genul «Sex și film: Pînă unde?», în schimb devin superflue microcronicele sau ancheta atrofiată despre «nevoia de teatru». Informațiile despre Ellen Stewart sau Julia Roberts sînt utile și pe gusturi felurite. Serialul este o metodă gazetărească de asigurare a vînzării numărului următor, dar poate juca și feste (vezi publicarea în numere succesive a aceluiași fragment din amintirile despre Kantor, care nu se înțelege exact cui aparțin: lui George Banu sau lui Guy Scarpetta).

Dacă cinematografia românească este slab reflectată (o cronicetă la... «Liceenii rock'n'roll» și un tur de orizont la început de ianuarie 1991, semnat Ioan Groșan și pledînd inevitabil pro domo), în schimb meridianele celelalte sînt prezente prin intermediul vedetelor mai mari și mai mici. Probabil așa s-a ivit și ideea «Monștrilor sacri» (oricum noțiunea este «lărgită», iar pentru Tarkovski acest calificativ nu e deloc potrivit) — «mapamond teatral cinematografic» — în care sînt paginate în duplex Sophie Marceau și Elvira Popescu, Ava Gardner și Sylvester Stallone, Isabelle Adjani și Jean-Paul Belmondo, Gérard Depardieu dialogînd cu Michel Drucker, Jane Fonda finîndu-i companie lui Brando, în vecinătatea Claudiei

Cardinale care se confesează, prin preajmă fiind vorba și de Madonna și Liz Taylor, Dietrich și Garbo anunfîndu-se pentru numărul viitor.

Cu un astfel de sumar nu mai contează deficiențele de traducere, neglijențele de pagină, inadvertențele (un singur exemplu: pe copertă, printre laureații «Oscar 1991» — de fapt 1990, pentru că premiile se acordă pentru anul precedent —, Kevin Costner, iar la pagina 14, supoziția hazardată: «Staruri care se pare că vor regiza... căderi în 1991»: Kevin Costner în «Dance with wolves»...).

I. C.

PRECIZARE

În interviul «Alexandru Dabija: Șansa, tinerii», luat de Irina Coroiu (nr. 11/1991, p. 7), în loc de «... se înființau teatre la Sibiu, Suceava, Sfîntu Gheorghe...» se va citi, corect, «... se înființau teatre la Rîmnicu Vîlcea, Suceava, Sfîntu Gheorghe...». Teatrul din Sibiu datează, după cum se știe, din 1788 (reînființat în 1948), iar cel din Rîmnicu Vîlcea s-a înființat inițial ca secție a celui din Sibiu, de unde și posibilitatea unei nedorite confuzii, pentru a cărei semnalare mulțumim secretariatului literar al teatrului din Sibiu.